

Arafa dagen

Bland det som utmärker de tio dagarna av Dhul-Hijja, och som gör dem överlägsna andra dagar under året, är att de innehåller Arafadagen – en av Allahs mest storslagna dagar, då synder förlåts, böner besvaras och Allah berömmar sina tjänare inför himlens invånare.

Arafadagen är dagen då religionen fullbordades och välsignelsen fullkomnades för muslimerna. I de två Sahih-samlingarna berättas det från Omar ibn al-Khattab, må Allah vara nöjd med honom, att en judisk man sade till honom: "O de troendes ledare, det finns en vers i er bok som ni läser – om den hade uppenbarats för oss judar, hade vi tagit den dagen som en högtid." Omar frågade: "Vilken vers?" Han svarade:

"Denna dag har jag fullbordat er religion åt er och fullkomnat Min välsignelse över er, och jag har godkänt islam som er religion" (Al-Ma'ida: 3).

Omar sade:

"Vi känner till den dagen och den plats där den uppenbarades för Profeten, frid vare med honom, då han stod på Arafa en fredag."

Det är en av muslimernas stolthet och högtider, och därför sade Profeten, frid vare med honom:

"Arafadagen, offerslaktsdagen och Tashrik-dagarna är vår högtid, vi islams folk – det är dagar av mat och dryck" (återberättat av at-Tirmidhi).

Det är dagen för syndernas förlåtelse, befrielse från Helvetesilden och Allahs beröm av de som befinner sig på platsen. Vilket storslaget tillfälle det är! Profeten, frid och välsignelse vare med honom, sade:

"Det finns ingen dag då Allah friar fler av Sina tjänare från Elden än Arafadagen. Han nalkas dem och berömmar dem sedan inför änglarna och säger: Vad önskar dessa?" (återberättat av Muslim).

Och i en annan hadith sade han:

"Allah berömmar de som befinner sig på Arafa inför himlens invånare och säger: Skåda på Mina tjänare – de har kommit till Mig stripiga och dammiga" (återberättat av Ahmad).

Det räcker som en ära för Arafadagen att Allah svurit vid den i Sin bok – den Störste svär inte utom vid det storslagna. Det är "den bevittnade dagen" i Hans ord: *"och vittne och det bevittnade"* (Al-Buruj: 3). Abu Hurayra, må Allah vara nöjd med honom, berättar att Profeten, frid vare med honom, sade: *"Den utlovade dagen är Domedagen, den bevittnade dagen är Arafadagen, och vittnet är fredagen"* (återberättat av at-Tirmidhi, och al-Albani bedömde det som hasan). Det är även "det udda" som Allah svurit vid i Sitt ord: *"vid det jämna och det udda"* (Al-Fajr: 3). Ibn Abbas, må Allah vara nöjd med honom och hans fader, sade: "Det jämna är Offerslaktsdagen, och det udda är Arafadagen."

Allah har gjort den till en inledning till Offerslaktsdagen – på den sker stillastående och ödmjukhet, ånger och förlåtelse, och på Offerslaktsdagen sker ankomsten och besöket. Därför kallas dess tawaaf för "besökstawaaf". Efter att pilgrimerna renats från sina synder på Arafas kväll, tillåter deras Herre och Mästare dem på Offerslaktsdagen att besöka

Honom och träda in i Hans hus. Arafadagen är alltså som en rening inför Offerslaktsdagen. I hadithen berättas att Profeten, frid vare med honom, sade till Bilal: "Låt folk tystna", och sedan sade till dem: *"Allah har visat er nåd på denna er samling, och Han har skänkt de felande bland er till de välgörande, och gett de välgörande vad de bett om. Ge er av i Allahs namn"* (återberättat av Ibn Majah, och vissa lärde har bedömt det som sahih).

Den som önskar befrielse från Elden och förlåtelse för sina synder på denna storslagna dag måste iaktta de orsaker genom vilka befrielse och förlåtelse hoppas. Den första av dessa orsaker är:

Att skydda sina lemmar från det förbjudna. Ibn Abbas, må Allah vara nöjd med honom och hans fader, berättar: "En viss man red bakom Allahs Sändebud, frid vare med honom, på Arafadagen. Den unge mannen började blicka mot och stirra på kvinnorna. Allahs Sändebud, frid vare med honom, vände bort hans ansikte med sin hand bakifrån upprepade gånger, och den unge mannen fortsatte att blicka mot dem. Profeten, frid vare med honom, sade till honom: *'Brorson, denna dag - den som behärskar sin hörsel, syn och tunga på den - honom förlåts'*" (återberättat av Ahmad, och i dess berättarkedja finns anmärkningar).

Bland dem är fasta. Profeten, frid vare med honom, sade: *"Att fasta på Arafadagen - jag hoppas av Allah att det försonar det föregående och det kommande årets synder"* (återberättat av Muslim).

Att fasta på Arafadagen är endast föreskrivet för den som inte är på hajj. Vad gäller hajjpilgrimen, är det inte föreskrivet för honom att göra det, i efterföljd av Profeten, frid vare med honom - ty han drack på Arafa medan folk såg på honom. Det var blott för att pilgrimerna skulle stärkas för att minnas och be på Arafas kväll.

Bland orsakerna till nåd och förlåtelse på Arafadagen är att rikla ihramlycka och bön, i synnerhet trosbekännelsen om Allahs enhet - ty den är grunden för islam som Allah fullbordade denna dag. Profeten, frid vare med honom, sade: *"Den bästa bönen är bönen på Arafadagen, och det bästa jag och profeterna före mig har sagt är: La ilaha illa Allah, wahdahu la sharika lah, lahul mulku wa lahul hamdu wa Huwa 'ala kulli shay'in Qadir"* (återberättat av at-Tirmidhi).

Pilgrimerna bör intensivt be om förlåtelse och befrielse från Elden på det platsen, ty det är en av de mest hoppfulla ställena för bönen besvarande. De bör iaktta bönen etik, vända sig mot Qibla i sin bön, höja sina händer,

ödmjuka sig och söka Allahs gunst – i efterföljd av skapelsens bäste, frid och välsignelse vare med honom, som, så snart han avslutat bönen, begav sig till platsen, stannade vid klipporna, vände sig mot Qibla och fördjupade sig i bön, ödmjukhet och åkallan tills solen gick ner.

Akta dig, käre pilgrim, för de synder och olydnader som utgör ett hinder mellan dig och förlåtelsen – såsom högmod, inbilskheter och envishet vid allvarliga synder. Träd in till din Mästare genom ödmjukhetens, ångerns och underdånenhetens dörr, så att Han tar emot dig. Ty Han är den bäste man kan hoppas på och den ädelste att be, prisad och upphöjd är Han.

Käre pilgrim: Stundet på Arafa är en storslaget och vördnadsvärd stund, där de frommas känslor varierat och deras ställningstaganden skiftat. Bland dem var de som överväldigades av fruktan och blygsel, såsom Mutarrif ibn Abd Allah ibn al-Shikhkhir och Bakr al-Muzani, då de stod på Arafa. Den ene sade: "O Allah, låt inte Arafas folk avvisas på grund av mig", och den andre sade: "Vilket storslaget och hoppfullt stund det vore – om jag bara inte var bland dem." Och al-Fudayl ibn 'Iyad stod på Arafa medan folk bad, och han grät som en sörjande moder – gråten hindrade honom från att be. När solen nästan gick ner lyfte han sitt huvud mot himlen och sade: "Vilket skam inför Dig, även om Du förlåter."

Bland dem var de som hängde sig vid hoppets kappa, åstundande Allahs nåd och generositet. Ibn al-Mubarak berättar: "Jag kom till Sufyan al-Thawri på Arafas kväll, och han satt på sina knän med tårar rinnandes från ögonen. Jag frågade honom: 'Vem i denna samling är i sämst tillstånd?' Han svarade: 'Den som tror att Allah inte kommer att förlåta honom.'" Och al-Fudayl ibn 'Iyad skådade på folkets hyllning och gråt på Arafas kväll och sade: "Vad tror ni – om dessa gick till en man och bad honom om en daniq (en sjättedels dirham), skulle han avvisa dem?" De svarade: "Nej." Han sade: "Vid Allah, förlåtelse hos Allah är lättare att erhålla än att en man besvarar dem med en daniq."

Det är alltså lämpligt för dig, käre pilgrim, att i detta storslagna stund kombinera fruktan och hopp – att frukta Allahs straff och plåga, och att hoppas på Hans förlåtelse och belöning.

Och kom ihåg, med ditt stund på Arafa, en dag vars fador gör att barn grå – den dag då tjänarna ska stå inför Allah, barfota, nakna och oomsurna, för att varje själ ska vedergällas för vad den förtjänat, och de oförrättas inte. Sträva efter det som räddar dig från den stundets fador, och förbered dig för det så länge du har möjlighet, och innan det är för sent.